

delictum majoria perditur, n. 9 l. 1 tit. 15 part. 4. — qui esse speratur in majoria, si dolose fecerit aliqua per qua filius naturalis non possit per subsequens matrimonium possessoris majoriae legitimari, an tunc possit Princeps illum filium naturalem legitimare, etiam quoad succedendum in tali majoria, dict. n. 9. — in majoria an dicatur aliquis, antequam nascatur, licet in matris ventre sit, n. 1 l. 5 tit. 25 part. 4. — qui alienationi rei prohibita consentit, in poenam incidit, sicuti ipse praedecessor qui illam vendidit, n. 1 l. 10 t. 26 part. 4. — Et an in poenam incidat, si alienet in eum, qui proximo loco succedere debet in majoria, dict. num. 4 in quaest. 7. — Successor majoria, si a praedecessore rem majoriae prohibitam alienari emerit, an eo defuncto pretium, quod pro illa reddidit, repetere possit, vel si non dedit, tueri se aliqua exceptione, ibid. — vindicare poterit res majoriae alienatas, ut debita testatoris solvantur, et quando; et quid si vendantur pro alimentando possessore majoriae, vel ut redimeretur ab hostibus, dict. n. 4 quaest. 10 et 11 l. 10 t. 26 part. 4. — an possit rem majoriae a iudice ex causa alienatam redimere, vel non, dict. 1 quaest. 11. — in majoria, si illam penes potentem esse desinat, an per hoc illam alienare videatur, ibidem q. 16. — si antequam in majoria succedat, illam renuntiet, an renuntiatio teneat, n. 1 q. 26 leg. 10 t. 26 part. 4. — si inveniatur majoriam penes potentem, neque possit illam ab illo recuperare, neque invenerit justitiam, si magnam quantitatem illi dedit, ut sibi restitueret, an talis redimens majoriam possit disponere de tali valore in praedictum sequentis vocati ad majoriam, num. 4 quaest. 17 l. 10 tit. 26 part. 4. — qui esse debet in majoria si nollit rem a praedecessore suo alienatam redimere, an alius successor ad hoc admittatur, ibi quaest. 18. — qui speratur esse in majoria, si consentit possessori ut testetur de majoria, vel aliter de ea disponat, an per hoc ipse ejusque haeredes vel legitimi successores graventur, n. 1 quaest. 25 l. 10 tit. 26 part. 4. — alienare majoriam videtur prohibitus, si ejus antecessor, qui primò vocatus fuit, illud erat, n. 9 quaest. 27 l. 1 tit. 13 part. 4. — Et an ille, qui in spe succedendi in majoria proximior est, si consentiat alienationi, in poenam contra alienantes impositam incidat propter suum consensum, et an ante rei traditionem locus sit huic poenae, n. 1 quaest. 29 leg. 10 tit. 26 part. 4. — Successor an possit res majoriae alienare propter famem, ibidem in quaest. 50. — majoriae si alienare prohibeatur, an et pignorare talem rem majoriae possit, ibidem in quaest. 51. — in majoriae an rem prohibitam alienare, ipse alienare possit illam in meliorem causam convertendo, ibidem in quaest. 52. — in majoria si solvit legatum de majoria ab ejus praedecessore factum, an per hoc incidat in poenam alienantis, ut ipse alienasse videatur, ibidem quaest. 53. — impeditus simpliciter permutare, an alienare, vel aliter rem diminuere possit, ibidem in quaest. 54. — qui habet alium ante se, si et tunc alienationi rei majoriae consentiat, an sibi praedictet, et quando, ibi in quaest. 59. — qui de proximo speratur esse in majoria, si sciat rem majoriae, vel ipsam majoriam alienari, neque contradicat, an per hoc consen-

tire videatur alienationi, ibi in quaest. 40. — qui alienationi majoriae, vel rei suae consensit, an pretium petere possit, ibidem quaest. 42. — in majoria si in ea litigium invenerit, et qualem transactionem fecere possit, ibid. in quaest. 43. — proximus in majoria an debeat solvere pretium a praedecessore suo factum nomine transactionis, quod dedit ut ipse cum tota majoria remaneret, n. 1 quaest. 46 l. 10 tit. 26 part. 4. — Successores tantum videntur prohibiti alienare rem majoriae si a conditore talis prohibitio fuerit posita, non verò ipsemet majoriam faciens, et constituens, quaest. 47. — Et in quibus restitutionibus faciendis successor gravetur ex pacto cum praedecessore suo facto, n. 5 q. 4, leg. 10 tit. 26 part. 4. — Successores in majoria an succedant ex propria persona successivè, sicuti est in agnatis, an verò succedant jure haereditario, dict. num. 3 quaest. 4 dict. leg. 10. — feudorum, si in feudis succedere velint, debent juramentum fidelitatis domino feudi praestare, et intra quantum tempus, ibidem n. 4. — Quod procedit etiamsi praedecessor juravit, et successoribus suis, ibidem. — Successor novus in aliqua majoria, an statim mortuo praedecessore ipsius possit intrare possessionem bonorum majoriae, quando in instrumento majoriae continetur, ut priusquam dictam possessionem intrèt, faciat juramentum de non alienando, vel simile, n. 2 l. 7 tit. 4 part. 5. — legitimus in bonis majoriae, vel alterius rei, qualiter agat contra intrantem illorum bonorum possessionem, cum ad illum non pertineant, n. 2 quaest. 9 leg. 7 tit. 4 part. 5. — in majoria dicitur dominus ejus, non usufructuarius, n. 5 ibid. — in majoria an teneatur stare locationi praedecessoris sui, n. 4 l. 2 t. 8 part. 5. — Et quid in successione Praelati, Papae, vel alterius, ibid. — Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, et quare, dict. n. 4. — Successor in majoria bene potest revocare male gesta praedecessoris sui, et qualiter hoc possit fieri, ibidem. — in majoratu, si in eo non posuit rem, quam ponere conditor majoriae jussit, an illa pro apposita videatur, n. 1 l. 4 tit. 9 part. 6. — in majoria an agat contra possessorem ipsius ad damnum in rebus majoriae illatum, ut ipse illud resartiat, n. 5 l. 7 tit. 9 part. 6. — in majoratu an teneatur solvere pretium rei empta per testatorem, quam testator in majoria posuit, n. 5 quaest. 4 l. 10 tit. 9 p. 6. — in majoria quando petere possit rem majoriae venditam de licentia Principis, num. 4 quaest. 8 l. 6 tit. 11 part. 6. — Et de alienationibus rerum majoriae, quae de Principis licentia fiunt, vel fieri possunt, et de validitate et de effectu, et quando possit revocari, vel non, n. 4 dict. l. 6 tit. 11 part. 6. — Et an beneficium L. fin. C. de edicto Divi Adriani tollend. detur successor in majoria, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 6.

Successor Regis in regno an teneatur ad debita Regis praemortui, n. 2 l. 4 tit. 15 part. 2. — Regis tenetur resarcire damnum a suo praedecessore factum rei publicae in forma justitiae, dict. n. 4.

Successor singularis an ei prosint acta iudicii, ut sunt probationes a suo praedecessore gestae, n. 15 l. 19 t. 22 part. 3. — singularis an habeat jus retentionis, et an tale jus ad illum transeat, n. 4 ad fin. l. 9 tit. 2 part. 5. —

singularis an teneatur stare colono, n. 1 l. 19 t. 8 p. 5. — Et quid si successor nolit colonum a re conducta expellere, an colonus teneatur stare locationi cum illo singulari successore, n. 2 ibidem. — Successor singularis in re alicui conducta, quando non possit inquilinum expellere ante finitum tempus, n. 5 dict. l. 19 tit. 8 p. 5. — singularis an habeat facultatem solvendi unum pro alio, et quando, n. 2 l. 5 tit. 14 part. 5.

Successor in beneficio, in Episcopatu vel dignitate. — Successionem in Episcopatu quis sibi quaerere non potest, nisi de licentia Papae, n. 1 l. 7 tit. 5 part. 1. — Successor in beneficio an teneatur stare contractui locationis facto per praedecessorem, n. 5 l. 9 tit. 17 p. 1, et n. 4 leg. 2 tit. 8 part. 5. — Successori in beneficio an prosit sententia lata pro praedecessore contra praetendentem jus ad aliquod beneficium, n. 15 l. 19 tit. 22 part. 5. — Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, n. 6 l. 15 tit. 9 part. 7.

SUFFICIAT pro ratione voluntas in provisionibus beneficiorum per Papam, n. 8 l. 1 tit. 16 part. 1.

SUFFRAGIA vivorum an prosint existentibus in inferno ad diminutionem poenarum, n. 1 leg. 42 tit. 4 p. 1. — an prosint defunctis, et quando, n. 7 in proemio tit. 15 part. 1.

SUITAS, et in quibus durent effectus suitatis, etiam hodie cum jam sit subacta differentia patriae potestatis, et emancipationis in successione ab intestato, num. 2 l. 21 tit. 5 part. 6. — Et filius exhaereditatus amittit jura suitatis, alius verò non, ibi n. 4 et 5. — Suitas an debeat inspicere tempore mortis patris, vel testamenti, n. 1 l. 22 t. 5 p. 6. — tollitur per expressam dationem substituti vulgaris, et an per tacitam, n. 7 l. 2 t. 5 p. 6. — an sit sublata de jure Partitarum in illis, in quibus suitas est favor filiorum suorum, n. 10 l. 10 tit. 5 p. 6. — cessat in ascendentibus, n. 5 l. 20 tit. 6 part. 6.

SUM, ES, EST, istud verbum est substantivum, et importat rei veritatem, non verò fictionem, n. 10 leg. 4 tit. 15 part. 4. — et quod istud verbum sit substantivum neque significet ipso jure, n. 2 quaest. 4 post med. l. 55 tit. 5 part. 5.

SUMMARIA PROBATIO, quae requiritur in quaestione status mota filio, an coram iudice laico fieri possit, n. 4 l. 7 t. 22 part. 5. — in quaestione status filio mota, an habeat locum in bonis feudalibus, dict. n. 4.

SUMMATIM in quibus casibus procedatur, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 22 part. 5. — istud verbum qualiter intelligatur, n. 1 per text. ibi, l. 7 tit. 19 part. 4.

SUMMUM Sacerdotium fuit jussu Domini institutum, et per Moysen, n. 11. 2 tit. 6 part. 1.

SUMPTUS funeris aestimatur secundum facultatem, et dignitatem defuncti, n. 8 in princip. l. 12 t. 15 p. 1. — Et an isti sumptus taxari possint per statutum, et quid hodie in regno servetur, ibidem. — Sumptus belli an ad Regem, vel ad populum spectent, n. 2 l. 8 t. 20 p. 2. — necessarii, ut utiles in re a bona fidei possessore possessa, an compensentur cum fructibus inde perceptis, n. 5 l. 41 tit. 28 part. 3. — necessarii a mala fidei possessore facti, an ipse illos recuperet, et quid si rem restituat antequam sumptus illi sibi restituantur, an et

tunc actionem ad eos habent, n. 2 l. 44 ibi. — quos fecit dominus superioris molendini, in eis dominus molendini inferioris contribuere tenetur, quando una tantum clusa servit duobus molendinis duorum dominorum, n. 2 l. 15 tit. 52 part. 5. — factos ab universitate in prosecutione causae injustae, an illi, qui sunt de universitate, solvere teneantur, saltem si illud fieri semper contradixerunt, num. 9 l. 20 t. 52 part. 3. — si fiant ad perpetuam rei utilitatem in re subjecta restitutioni, an possint in totum vocato ad illam imputari, et ab eo repeti, n. 1 quaest. 46 l. 1 tit. 26 part. 4.

SUPERBIA esse solet semper vicina potentibus, num. 2 in proem. tit. 17 part. 5. — solet esse potentibus vicina, n. 4 l. 14 per text. ibi tit. 14 part. 5. — est initium omnium peccatorum, n. 5 in prolog. 7 part.

SUPERILLUSTRES, et illustres qui dicantur, n. 1 et 2 per text. ibi l. 5 tit. 15 part. 4.

SUPERIOR debet removere Praelatum, quem populus persequitur, dato sibi aequivalenti in alio loco, n. 14 in prolog. 1 part. — ad condendam legem particularem debet convocare populum et ante eos propositionem facere, n. 1 l. 12 tit. 1 part. 1. — non potest facere statuta cum poena contravenientium, nisi ille habeat jurisdictionem, sine poena sic, n. 1 dict. l. 12. — compellere potest subditos ad observantiam legis suae, n. 4 l. 16 tit. 1 part. 1. — potest sine alio requisito absolvere excommunicatum ab inferiori in duobus casibus, n. 5 l. 24 t. 9 part. 1. — cui devolvitur electio, sive beneficii provisio propter priorum negligentiam, eò quòd intra tempus electionem sive provisionem non fecerunt, an debeat eligere secundum illas qualitates, secundum quas primi electores, seu collatores providere debebant, n. 1 l. 9 tit. 16 part. 1. — Superioris auctoritas in omni conventionem intelligitur excepta, n. 1 l. 14 tit. 28 p. 2. — Superiores qui a subditis pedagia percipiunt, eos ab incursu latronum liberare debent, et quid si non faciunt, n. 2 l. 17 t. 18 part. 5. — Superioris auctoritas an requiratur in aedificando populo de novo, n. 4 l. 9 t. 4 part. 5.

SUPERFICIARIUS habet tantum utile dominium in re, n. 1 l. 29 tit. 8 part. 5.

SUPPLEMENTUM legitimae filiorum, an a legatariis, vel ab haeredibus extraneis fieri debeat, n. 10 in fin. l. 17 tit. 1 part. 6. — Et an frater agat ad supplementum, quando a fratre aliquid sibi fuit relictum instituta turpi persona, n. 5 l. 12 tit. 7 part. 6. — Et an filius possit agere ad supplementum, quando minus legitima fuit sibi relictum, cum prohibitionem, ne amplius peteret, an vero possit testamentum querelare tamquam inofficiosum, n. 9 l. 5 tit. 8 part. 6. — Et licet jus agendi ad supplementum successerit in locum querelae, non tamen finitur quinquennio, ut est in querela, in dict. n. 2 dict. leg. 5. — Et an istud jus agendi ad supplementum transmittatur ad haeredes, et quanto tempore finiatur, ibidem. — Et an supplementum legitimae fiat ipso jure, vel si petatur a filio, vel ab ejus haerede, ibidem. — Et quid si pater unum filium sibi instituit haeredem universalem, in alium verò fecit majoriam, alium praeteriit, an iste praeteritus agat, tam contra habentem majoriam,

quàm contra universaliter institutum, dict. n. 9 in fin. dict. l. 5 tit. 8 part. 6.—Et an tale jus agendi ad supplementum detur etiam fratribus, quando à patre turpis persona fuit instituta, dict. n. 9 in princ. et n. 5 leg. 12 tit. 7 p. 6.—Et an hæredes, vel legatarii teneantur ad supplementum legitimæ filii, ibid. in num. 10.—Et an filius agnoscens testamentum patris aliquo modo, à querela excludatur, gloss. l. 6 per text. ibi tit. 7 p. 6.

SUPPLETIO, vide supra in verbo SUPPLEMENTUM.

SUPPLICATIONES, quæ fiunt Principi propter ejus mandatum præcedens, sunt benè factæ; conquerere debet Princeps, n. 3 l. 19 tit. 18 part. 3.—Supplicatio prohibetur contumaci, secuti ei prohibetur appellatio, n. 2 l. 9 tit. 23 part. 3.—est Regis offerenda, et sine ejus jussu non potest præfectus prætorio de ea cognoscere, n. 3 l. 19 tit. 23 part. 3.—quando possit Regi fieri, si per auditores Regis duæ sententiæ confirmatoriæ latæ sunt; et alia in hoc vide per n. 1 l. 4 tit. 24 part. 3.—an habeat locum, quando duæ sententiæ conformes latæ fuerunt, n. 2 l. 4 tit. 24 part. 3.—Et an à sententia confirmatoria in regali curia lata possit supplicari, si tali sententiæ una alia tantum præcesit, ibid.—Et quid si sententia confirmatoria lata in curia Regis, et ibidem venit de gradu in gradum, non tamen fuit lis cœpta, si ab ea fuerit Regi supplicatum, an hoc non obstante executioni mandatur, dict. n. 2 dict. l. 4.—Supplicatio an habeat locum, quando quis appellare noluit tecum poterit, n. 5 l. 5 tit. 24 part. 3.—Et an in rescripto Principi super hoc dato debeat dici, non obstanti tali sententia, quæ transibit in rem judicatam, ibidem.—Supplicatio, quæ Principi datur, quando aliquis petit filium suum naturalem ab ea legitimari, qualis esse debeat, n. 8 leg. 4 tit. 15 part. 4 et ibi n. 9. Et an cum fit talis supplicatio, debeat in re dici, quod pater habet alios filios legitimos, et quid si non dicatur, dict. n. 9.

SCORUS an admittatur in feudis, pro quibus non præstatur servitium, licet præstetur census pecuniarius, n. 19 in fin. l. 2 tit. 15 part. 2.—tantum, vel surdus, mutus et cæcus simul, an possit matrimonium contrahere, n. 5 l. 5 tit. 2 part. 4.—aliquantulum non impeditur, quominus in feudo succedere possit, n. 8 l. 6 tit. 26 p. 4.—an et quando possit se per stipulationem obligare, et quando æquiparetur furioso, et infanti, quando verò pupillo, et quando majori, n. 6 l. 2 tit. 11 part. 5.—ad omnes contractus admittitur, ubi sermone opus non est, dict. n. 6 in princ.—Et qualiter probetur aliquem esse mutum, vel surdum, ibid.—Surdus an possit facere testamentum, et constituere procuratorem; et an possit adire hereditatem, et matrimonium contrahere, et an possit testificare, vel torqueri, ibid. n. 7.—an possit damnari ex confessione ita, et quando, et qualiter sit, ibidem.—an, et quando, et qualiter testamentum facere possit, n. 11 et 12 l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 6, et n. 7 l. 2 tit. 11 part. 3.—esse debet necessarius ille, qui mutus est, et an cum muro et surdo à nativitate possit Princeps dispensare, ut testamentum facere possit, et quando, n. 15 dict. l. 13.—Et an contra mutum et surdum à nativitate possit fundari processus, dict. n. 15 in fine.—Et an surdis possit exempla-

riter substitui per parentes, n. 3 cum aliis ibi, leg. 11 per text. ibi, tit. 5 part. 6.—Surdus, an et quando tutor alicujus minoris esse possit, n. 1 l. 4 per text. ibi t. 16 part. 6.

SUSCIPENS aliquem de sacro fonte dicitur ejus fidejussor, et statim dicitur accepisse officium pædagogii, n. 7 l. 6 tit. 4 part. 1, et n. fin. l. 5 tit. 7 part. 4.

SUSCEPTIO ordinis sacri impedit matrimonium contrahendum, et dirimit jam contractum, n. 1 l. 16 t. 2 p. 4.—Et an ordinum susceptio dirimat matrimonium carnali copula adhuc non consummatum, ibidem.

SUSPENDI an et quando possit jam mortuus, n. 3 l. 7 tit. 1 part. 7.

SUSPENSIO, quid sit, n. 6 l. 14 tit. 9 part. 1.—si facta sit ex levi causa, non debent subtrahi fructus, secus si ex levi delicto, et quando sic post med. n. 5 l. 17 tit. 9 part. 1.—juris, vel nominis, an fit inter has aliquando differentia, dict. n. 2.—à beneficio solum refertur ad fructus beneficii, non autem ad facultatem administrandi in spiritualibus, et temporalibus, n. 7 in princ. l. 17 tit. 9 part. 1.—si fiat nomine pœnæ, possit per appellationem suspendi et detineri, n. 5 in princip. leg. 21 tit. 9 part. 1.

SUSPENSUS ab officio qui de jure suspenditur an videatur suspensus à beneficio, n. 5 in princip. l. 17 tit. 9 part. 1.—ab homine ab officio, et suspensus sit propter crimen grave, an videatur suspensus à beneficio, et quid si crimen sit leve, n. 6 d. l. 17.—à beneficio non videtur suspensus ab officio, et quæ sit ratio, n. 7 in princip. dict. l. 17.—à beneficio potest interim eligere, et in illo beneficio officiare debet; et ad quid talis suspensio extendatur, ibid.—à beneficio debet inde accipere modicum ad sui sustentationem ne egeat, ibid.—Et an suspensus à beneficio in una ecclesia, possit in alia beneficium habere, ibidem.—et an debeat considerari, an habeat jurisdictionem, vel non, cum suspenditur ab officio, vel beneficio, ibid. n. fin. per text. ibi.—Suspendus ab officio privatum debet Horas dicere, publicè vero non, n. 1 l. 18 tit. 9 part. 1.—ab officio propter delictum, si celebret, est irregularis, et quid si propter infamiam, vel alium defectum, puta, corporis, ibid. in n. 2.—à jure suspendatur ab homine intendente imponere novam formam suspensiois, si celebret, an sit irregularis, dict. n. 2.—ab officio si celebret, alius quam Papa, vel ejus delegatus eum non absolvet, nisi in contemptum celebraverit, n. 5 l. 18 t. 9 part. 1.—ab officio fructus numquam petet, et quid si adsit necessitas, n. 7 l. 31 tit. 9 part. 1.—Suspendo ex gravi causa, an debeat succurri de fructibus beneficii, ut vivere possit, n. 9 dict. l. 31.

SUSPECTUS de fuga quis fit, neque relinquitur iudicis arbitrio, n. 5 l. 1 tit. 9 part. 3.—an dicatur consumens fructus in suos proprios usus, ad hoc ut fiat sequestratio, n. 7 l. 1 t. 9 part. 3.—tutor, quando et ex quibus esse dicatur, gloss. l. 1, 2 et 3 t. 18 per text. ibi. p. 6.—Et quis illum de suspecto accusare possit, glos. dict. l. 2.—Et qualiter, et an per procuratorem, vel antequam gerat, n. 6 ibidem.—Et coram quo iudice tutor de suspecto accusari possit, et debeat, ibid. in n. 7.—

Et an cum removetur ut suspectus, sit infamis, et quando à iudice ex officio removeri possit, n. 1 l. 5 tit. 18 part. 6.—Et an statim quod lis est cœpta contra tutorem, ut suspectum, debeat alius poni loco ipsius, ibid. n. 2 et 3 per text. ibi.

SUSPICIO sola non probat delictum; et quid si post suspicionem fuerit admonitus, an et tunc requiratur sententia, vel propter illud sit notorium, n. 3 l. 58 t. 6 part. 1, et num. 5 l. 12 tit. 14 part. 3.—præcedens, et monitio, cui non paretur, an plenè probet delictum, et quando sic, n. 5 dict. l. 12 tit. 14 part. 3.—quæ sufficiat ad hoc, ut ex aliqua rasura instrumentum iici possit suspectum, n. 4 l. 111 tit. 18 part. 3.—fraudis nulla esse potest, ubi Princeps auctoratur, num. 2 l. 5 per text. ibi tit. 4 part. 6.

SUTOR si pannum, vel aliud suscepit, ut inde aliquid danti faceret, si dicat illud sibi fuisse subreptum, qualiter conveniri possit, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et an dominum rei compellet, ut agat contra furem ipso nolente, ibid. in n. 5 et 6.

SUUS HÆRES, vide supra in verbo HÆRES.

T

TABELLIO per se ipsum debet instrumenta scribere, si per alium scribat, etiam de voluntate partium, instrumentum non valet, num. 5 leg. 7 tit. 9 part. 2.—Tabelliones Regis quam ætatem habere debeant, n. 2 leg. 8 tit. 9 part. 2.—recipere non debent plus quàm salarium, etiamsi sponte illis detur, num. 4 dict. l. 8.—debent esse veloces, et diligentes, num. 5 dict. leg. 8 tit. 9 part. 2.—legis abbreviaturas non extendunt, n. 6 dict. l. 9.—Regis revelantes secreta Regis, seu aliud contra suum officium faciendo, qua pœna debeant puniri, n. 7 l. 8 tit. 9 part. 1.—in Provinciis qui vocantur, *del Adelantamiento*, debent dari à Rege consuetudine cessante, n. 5 l. 22 tit. 9 part. 2.—Tabellio sine iudicis mandato an possit emendare dictum testis, qui post intervallum vult se corrigere, n. 2 l. 30 tit. 16 part. 3.—qui parti aliquid manifestat, antequam acta aperiantur, et testes publicentur, punitur de falso, n. 3 l. 9 tit. 17 part. 3.—Tabelliones, qui cum inquisitoribus alicujus delicti vadunt, an jurare teneantur, an verò sufficiat juramentum in eorum creatione præstitum, ibid. in n. 5.—in inquisitione facienda, quando cum inquisitore vadunt quales esse debeant et an tales inquisitores possint eligere tabellionem naturalem loci, ubi inquisitio committitur, vel consanguineum inquisitoris, n. 1 l. 10 tit. 17 part. 3.—in inquisitione facienda debent eligi ad voluntatem inquisitoris, et quales esse debeant, et an possint recusari, ibidem n. 2.—Tabellionum usus an sit de jure gentium, an vero de jure civili, n. 4 in præm. tit. 18 p. 3.—Tabellio extra suum territorium positus aliquid instrumentum conficere non potest, n. 1 l. 8 tit. 18 part. 3.—qualiter de novo per Principem creatur, gloss. per text. ibi l. 8 tit. 18 part. 3.—Tabelliones jurare debent, et qualiter, et quid si non jurent, n. 2 l. 8 tit. 18 part. 3, et n. 3 l. 4 tit. 10 p. 3.—Tabellionis investitura, ibidem n. 5 dict. l. 8.—instru-

mentum an faciat fidem extra regnum inter homines illius jurisdictionis alibi litigantes, n. 4 dict. l. 8.—Tabelliones Regis habent secum dignitatem, num. 5 l. 16 tit. 18 part. 3, et n. 2 l. 7 tit. 9 part. 2.—Tabellio dicens se cancellasse vel rasuram fecisse, an ei sit credendum, et quando talis attestatio necessaria non sit, n. 6 l. 44 tit. 18 part. 5.—qualiter scripturam cujusvis contractus facere debeat, gloss. omn. l. 54 t. 18 p. 3.—qui diem in contractu non apposuit, an ei credatur, si dicat se recordari de die; et quid si à principio unus dies pro alio ponatur; et quid si in appositione diei fuit erratum, quando notarius se corrigere possit, n. 2 l. 54 supradict.—debet cognoscere contrahentes, et qualiter instrumentum conficiet, si contrahentes non cognoscat, n. 8 l. 54 tit. 18 part. 5.—qui rogatus est scripturam deducere de protocollo notarii infirmi, an illam signare debeat, et quid dicere debeat, ibid. in n. 5, et num. 1 leg. 55 t. 18 part. 3.—defunctus an possit legare, vel an hæredes ejus aliquid habere debeant, quando deducitur exemplar per alium tabellionem de ejus originali, et quid hodie, num. 4 leg. 55 tit. 18 part. 3.—Et quid si inter protocolla tabellionis mortui invenitur charta soluta, an exemplari debeat, n. 5 dict. leg. 55.—Tabellio dicens habuisse in mandatis à testatore, ut non ostendat ejus instrumentum nisi post certum tempus, an ei sit credendum, gloss. leg. 105 titulo 18 part. 3.—et si negetur, quod scribens erat tabellio, quæ in hoc probanda sint, num. 4 et 5 leg. 115 in principio titulo 18 part. 3.—Tabellioni dicenti se tabellionem in instrumento non creditur, nisi ostendat litteras testimoniales, et authenticas, ibid.—Tabellio et si notus sit, si adversa pars neget illum tabellionem, an qui instrumentum manu sua factum præsentat, illud probare debeat, n. 2 l. 115 t. 18 p. 3.—Et an qui longo tempore fuit habitus in aliquo loco pro tabellione, si instrumentum fecerit, valeat tale instrumentum, ibidem in n. 4.—Et quid si instrumentum sit antiquum et negetur quod faciens fuerit tabellio, an istud probare debeat, ibid. in n. 5.—Tabellio dicens instrumentum non fuisse à se factum, an ei sit fides adhibenda, et qualiter probetur contrarium, n. 6 in dict. l. 115, et n. 6 l. 118 tit. 18 part. 3.—Et quid si dicat à se factum, sed falso instrumentum scripsisse dicat, an ei fides sit adhibenda, dict. n. 6 et n. 5 l. 118 ibid.—Tabellio si contradicat testibus, an ei illis rejectis standum, n. 7 dict. l. 115, et n. 6 dict. l. 118 ibid.—qui est in longinquo, an debeat venire ad vocationem iudicis, quando super factione alicujus instrumenti, quod dicitur à se factum fuisse, dubitatur, n. 2 l. 118 tit. 18 part. 3.—Et quid si effectus fuerit infamis, ibid. in n. 7 dict. l. 118.—Tabellio, et an officium tabellionatus sit dignitas, vel minus, et an sit officium vile, et quid in tabellione Regis, n. 2 in præm. tit. 19 part. 3.—Tabelliones habent auctoritatem publicam, et quare, n. 1 l. 1 t. 19 p. 3.—qui præsumt in regalibus cancellariis, habent dignitatem, n. 2 dict. l. 1, et n. penult. et fin. l. 16 t. 18 p. 3.—Tabellio debet esse christianus, et quid de judæo facto christiano, an illud esse possit, n. 4 l. 2 t. 19 p. 3.—christianus conficiens instrumen-